

наређењу римског папе који, преобраћајући Русе у унијатство, није желео да Руси памте крсташко освајање. Сем тога, Морозов је морао да претпостави хипотезу о тренутном и безболном прелазу (нема никаквих сведочанстава о религијским ратовима између хришћана-крсташа који су већ постали мештани и муслимана) свих остатака крсташа (у Русији и Византији) на ислам у XIV веку, у периоду бурног ширења ислама. Пређимо сад на кратко излагање наше концепције.

Настаје следеће чудно питање. Ако је Русија била освојена (колонизирана) са било које стране (са Волге, са Запада), морали су остати подаци о сукобима између завојевача и козака, који су живели како на западним границама Русије тако и у доњим токовима Дона и Волге. Приметимо да нас у школским курсевима историје убеђују да је козачка војска настала тек у XVII веку (сељаци су бежали на Дон). Али сами историчари добро знају (мада у уџбеницима о томе због нечега не пишу), да је Донска козачка држава постојала још У XVI веку, имала своје законе и своју историју. У ствари, почеци козачке историје сежу у XII-XIII век.

В. на пр. [411], а такође рад Сухорукова "Историја Донске војске" (часопис "Дон", 1989)

На тај начин, Хорда (без обзира одакле је ишла), крећући се природним путем колонизације и освајања (узводно по Волги), морала је да дође у сукоб са козачким државама. То није забележено. У чему је ствар? Настаје природна хипотеза: Хорда није ратовала с козацима зато што су козаци били део Хорде.

Дакле, наша основна (једна од наших основних) хипотеза је да су козачке војске били саставни део Хорде и представљали *регуларну армију руске државе*. Другим речима, Хорда је регуларна руска војска. Термини војска и војник су словенски, а не руски и ушли су у употребу тек у XVII веку, док је стара терминологија била: Хорда, козак, кан.

У Кубану<sup>32</sup> до данас постоји станица Ханска, а на реци Дон град Семикакорум. Подсетимо да се сматра да је Каракорум *постојбина Цингис-кана*. При томе (што је добро познато) на месту на коме традиционални историчари упорно траже Каракорум, никаквог Каракорума нема. На тај начин, по нашој хипотези Хорда није страна формација која је освојила Русију споља, већ просто источно-руска регуларна армија која је била неодвојиви саставни део староруске државе. По нашој хипотези, "татарско-монголско ропство" је просто период војне управе у руској држави, када је врховни поглавар био војсковођа-кан (цар), а у градовима су управљали грађански кнезови, који су били обавезни да сакупљају данак у корист и за издржавање те руске војске. Староруска држава је на тај начин јединствена империја, унутар које је постојала класа професионалних војника (Хорда) и грађански део који није имао своју регуларну армију (пошто је таква армија већ улазила у састав Хорде). Даље, такозвани "татарски налети" су по нашем мишљењу били просто казнене експедиције у оне руске области које су из неких разлога одбијале да

<sup>32</sup> Кубањ, покрајина у јужној Русији - прим. прев.